

målet om, hvorledes dette andet tv-program skal organiseres.

Det største mindretal (28 medlemmer) lægger stor vægt på, at Danmarks Radios eneret til landsdækkende programspreddning ophæves, men finder ikke, at monopolbruddet bør ske ved oprettelsen af en ny offentlig eller selvejende institution. Disse medlemmer går ind for et tilladelses- eller koncessionssystem, der er så åbent som muligt, og som også giver mulighed for regionale udsendelser. Kun ved en sådan ordning kan man efter disse medlemmers opfattelse imødekomme de brede ønsker, som findes i befolkningen i retning af et nyt programtilbud i tv, som udgør et reelt programalternativ til Danmarks Radio. Disse medlemmer kan derfor ikke tilslutte sig tanken om, at de selskaber, der får tilladelse til at drive tv-virksomhed på det nye sendernet, i almindelighed skal have programforpligtelser som Danmarks Radios.

Man forestiller sig koncessionsordningen udformet således, at der oprettes en koncessionsmyndighed i form af et mindre nævn, der kan give tidsbegrænsede koncessioner til selskaber, der ønsker at udsende tv på en ny kanal. Nævnet skal påse, at selskabernes samlede udbud er præget af programmæssig alsidighed, herunder hensynet til dansk og nordisk kultur, men der bør ikke til de enkelte programselskaber – med undtagelse af et særligt nyhedsselskab – stilles krav om programmæssig alsidighed og objektivitet. Det programmæssige og juridiske ansvar for udsendelserne skal ligge hos de enkelte programselskaber.

Med hensyn til finansieringen fremhæver det samme mindretal, at en ren reklamefinansiering ikke er mulig, dels fordi der næppe er tilstrækkelige reklamemidler til rådighed, dels fordi en sådan vil få alvorlige følger for den trykte presse. Man foreslår derfor, at den programvirksomhed, der gives tilladelse til, finansieres dels ved licensbetaling dels gennem reklamer. Finansiering ved abonnement i særlige tilfælde skal dog ikke være udelukket.

Reklamer skal kun kunne bringes i blokke og nævnet skal være ansvarlig for reklamerne og have mulighed for at oprette et særligt reklameselskab.

Det største mindretal tager ikke stilling til den nærmere sammensætning af et koncessionsnævn, men finder, at den omstændighed, at der forudsættes anvendt licensmidler til finansieringen af programvirksomheden, kan tale for en vis politisk repræsentation, idet dog medlemmer af folketinget ikke bør kunne sidde i nævnet.

Et andet mindretal (26 medlemmer) går ind for, at der ved lov oprettes en selvejende institution

med det formål at tilvejebringe og sprede et landsdækkende tv-2-program uafhængigt af Danmarks Radio suppleret med regionalt tv.

Institutionen skal have de samme opgaver og forpligtelser, som er gældende for det nuværende tv-program i Danmarks Radio. Institutionen forudsættes kun at skulle råde over et beskedent produktionsapparat, idet programmerne i vid udstrækning skal tilvejebringes gennem entreprisekontrakter, købsaftaler og andre former for samarbejde med filmbranchen, videoselskaber og andre producentgrupper. Dette mindretalsforslag betegnes derfor i mediekommissionens betænkning som »entreprisemodellen«.

Inden for dette mindretal er der igen en række forskellige opfattelser af den nærmere udformning af entrepriseforslaget.

Med hensyn til finansieringen ønsker 19 medlemmer af dette mindretal, at programvirksomheden skal finansieres gennem opkrævning af en samlet licens for tv-2 og Danmarks Radio. For at sidestille den skrevne og den æterbårne presse og for at undgå for store licensstigninger ved overgangen til to-kanalsystemet foreslås den æterbårne presse fritaget for at betale moms af licensen. Denne moms androg i 1982 200 mill. kr. Samtidig foreslås det, at staten overtager pligten til at finansiere de eksisterende sociale kompensationsordninger i forbindelse med licensen. Disse beløb sig til ca. 90 mill. kr. i 1982.

7 medlemmer af dette mindretal, som går ind for entreprisemodellen, finder det ikke rimeligt, at et tv-2 finansieres udelukkende ved en licensforhøjelse.

Disse medlemmer ønsker derfor åbnet mulighed for en kombination af licens- og reklamefinansiering, eventuelt også abonnements- og betalings-tv som middel til at skaffe indtægter ved udsendelse af specielle programtyper ud over de programmer, kanalen er forpligtet til at sende.

Kulturministeriet kan tilslutte sig det af mediekommissionens flertal fremsatte forslag om, at et nyt landsdækkende tv-program bør opbygges uden for og uafhængigt af Danmarks Radio.

Ministeriet er af den principielle opfattelse, at også Danmarks Radios hidtidige monopol på spredning af radioprogrammer bør ophæves, men man finder, at en endelig stillingtagen til dette spørgsmål bør afvente, at mediekommissionen har afsluttet sin behandling af lydradioens forhold. For så vidt angår opbygningen af et tv-2 er ministeriet af den opfattelse, at planlægningen må ske med udgangspunkt i den såkaldte koncessionsord-